

آثار فصلی تازه برای پیشگفتار آید و برای برگزاری انتخاباتی نیمه ملی در کرج

شکوفایی با پایان انحصار!

با تداوم فشار بر منابع درماتنی کشور

پزشک خانواده، آخرین فرصت برای بازسازی اعتماد عمومی

کاهش فشار معیشتی، بدون بازتشریف

ایزاردای سیاستگذاری، به کدام گروه ها ختم می شود؟

فاصله وعده تا سفره

نظر آید و حساب باز آب های زیر زمینی

دشتی که با هر لیتر

آب کوچکتر می شود

کوچینگ
برندینگ
تبلیغات

بیش از ۲۰۰۰ مدل

هدایای تبلیغاتی
انواع سررسید و تقویم
۱۴۰۵

زیر قیمت ظهیرالاسلام

026 - 34 20 16 81 - 3

0935 144 4700

مشاهده نمونه ها

www.KatibehNaji.com

شاهین ترازو چشم انتظار ماند؛

تغییر ارنج در نیمه اول!

محمود کاتبی

اعلان رسمی دادگاه کاغذی

این جلسه رسمی «دادگاه کاغذی هوادار» به نام خیاط و کوزه آغاز می شود! لازم به ذکر است این دادگاه صرفاً روی کاغذ است و هیچ دستگیری و دستبندی در کار نیست؛ متهمین نهایتاً پایشان به تحریریه روزنامه باز می شود، نه زندان. با این توضیح، زنگ آغاز دادگاه نواخته شد.

این جلسه؛ خیاط در کوزه افتاد! خواهان؛ روزنامه دنیای هوادار!

خوانده؛ رئیس جمهور محترم!

بدون مقدمه بریم سراصل مطلب!

از آنجایی که اینجناب Mr. Writer به علت

کهولت سن (دست به عصا) شده و از سوئی

دیگر چون در دادگاه هوادار این جلسه، خود

جناب (تیمورخان مدیرالمسئول) خواهان

است، بنابراین بنده به عنوان نفر سوم، روایتگر

متن دادخواست این دادگاه هستم!

جلسه دادگاه...

خواهان: جناب آقای رئیس جمهور! با اظهار

تحيات! و اما بعد...

آقای دکتر! به فرصت (دست داد تا (پا) از

گلیتم درازتر کنم تمام وعده های قبل از

ریاست جمهوری شما رو تو کفه سمت (چپ)

ترازو بذارم و عملکرد الان شما رو بعد از

ریاست جمهوری، نوی کفه (راست) بذارم و

چشم به (شاهین ترازو) بدوزم! که آیا (تراز)

برقراره؟ یا (ناترازی)! به حوزه جنابعالی هم

رخنه کرده است!

جناب پزشکشان! من نه مریضم! نه (قلب) درد

دارم، اما (درد مردم) را به دوش می کشم! اصلاً

خیالت راحت باشه! من نمی خوام جای شما

رو بگیرم! چون می دونم آگه شما رو بردارن،

منو بذارن! بلافاصله شما رو می ذارن که منو

بپای! یعنی یحتمل می شه مثل آقای فرزین

که وُرش داشتی، آقای همتی رو گذاشتی و

بعدش بلافاصله فرزین رو گذاشتی دستیار

اقتصادی خودت که همتی رو بپادا واقعا

نمی دونم، اینگونه مسائل (غرفه) یا (خرفه)!

لا بد آمار عملکردی فرزین رو متخصصین (علم

الآمار) براتون در آوردن و (مردم همیشه در

صف) اون آمارو تجربه کردن که متقاعد شدی

مثل بعضی از مربیان فوتبال تو همون نیمه

اول (ارنج) تیمت رو تغییر بدی!

آقای رئیس جمهور، می خوام صادقانه بگم،

گاهی آشکار می گویی، گاهی در خفا، به قول

اون آهنگ معروف که می گه: کی هستی

و چی هستی فقط خدا می دونه / حل این

معما منو کرده دیوونه!

خوانده: دست نگهدار جناب تیمورخان

مدیرالمسئول! به قول اون رفیق فوتبالی من،

اینکه شما سوار جت باشی، معلومه که من

با موتور گازی بهت نمی رسم! پس پیاده شو

تا با هم بریم! اولندش من که اومدم، با کلی

بدهی های انباشته از قبل اومدم! دوپومندش،

به استاد اون ضرب المثل معروف:

ما برای وصل کردن آمدمیم

نی برای فصل کردن آمدمیم!

اومدمیم که همه چی رو درست کنیم، ولی

فکرشو نمی کردیم که یهو نفت بکشه پایین!

دلار بکشه بالا! لذا بنده هم چندین بار به

منتقدین عرض کردم که: بابا شما بگین من

چکار کنم؟

خواهان: جناب پزشکشان! لطفاً به نفسی چاق

کنین تا بنده عرض کنم که شما چکار کنین!

ببینید بالاخره شما قدرت اجرایی دارین! بارها

توی سخنرانی های گرم خودتون از فرمایشات

بزرگان وام گرفتین که: الناس علی دین

ملوکهم!

خب، بسم الله! بفرمایید! در (عمل) ثابت کنین

که (جراح) هستین هم (جراح قلب، هم جراح

اقتصاد) نشان بدین که استحقاق دوباره

کاندیدا شدن در دوره بعدی ریاست جمهوری

را دارین تا ملت هم باور کنن که شما (عمل)

(گرا) هستین و (گرایش به عمل) شما پیدا

کن! دیگه از این واضح تر بگم؟

خوانده: از اینکه اینقدر واضح صحبت کردین

ممنونم! ولی آقا جان! گرتو بهتر میزنی بستان

بزن! ما هم می ریم دنبال کار و زندگی پزشکی

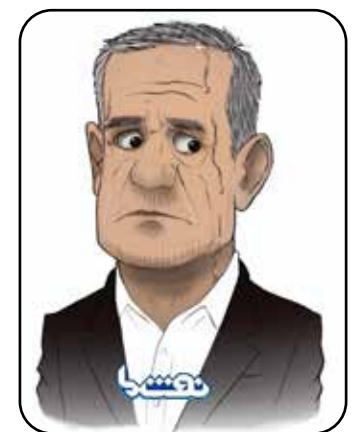
خودمون!

خواهان: د نشد! اولاً من افتخار می کنم که

یه روزنامه نگار ساده هستم؛ دوماً آگه دنبال

مقام بودم در انتخابات خانه مطبوعات استانم

به تاریخ: دیروز / امروز / فردا

الکساندر لوکاشنکو، رئیس‌جمهوری بلاروس، اقدام دولت دونالد ترامپ در حمله نظامی به ونزوئلا و بازداشت نیکلاس مادورو را محکوم کرد.

شبکه خبری «راشاتودی» در شبکه اجتماعی ایکس (توئیتر) نوشت: لوکاشنکو بازداشت رئیس‌جمهوری ونزوئلا پس از

حملات آمریکا علیه این کشور را محکوم کرده است.

این شبکه خبری افزود: لوکاشنکو ماه گذشته در گفت‌وگو

با شبکه آمریکایی «نیوزکس» درباره احتمال اقدام نظامی

آمریکا علیه ونزوئلا هشدار داده و گفته بود: «این دومین ویتنام خواهد بود و آمریکایی‌ها نیازی به آن ندارند.

بلاروس حملهٔ نظامی آمریکا به ونزوئلا را محکوم کرد

آمریکا شامگاه شنبه به دستور دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری این کشور، حمله نظامی گسترده‌ای علیه ونزوئلا انجام داد و برخلاف قوانین بین‌الملل نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا، را ربود.

ترامپ در بیانیه‌ای تأیید کرد که دستور «حمله گسترده» علیه

دنیاکسوادار

کاهش فشار معیشتی، بدون بازتعریف ابزارهای سیاست‌گذاری، به‌کدام‌گروه‌ها ختم‌می‌شود؟

فاصلهٔ وعده تا سفره

مدیرمسئول

وقتی رئیس‌جمهور از «کاهش فشار معیشتی بر مردم» سخن می‌گوید، مسئله اصلی نیت یا صداقت گفتار نیست. مسئله مسیر است. جامعه‌ای که سال‌هاست با تورم مزمن، نااطمینانی اقتصادی، بحران مسکن، ناترازی انرژی و فرسایش اعتماد عمومی دست‌وپنجه نرم می‌کند، دیگر با گزاره‌های اخلاقی و ارجاعات کلی به عدالت قانع نمی‌شود. مردم به دنبال پاسخ روشن‌اند: این عدالت دقیقاً چگونه، با چه ابزارهایی و در چه بازه زمانی قرار است در زندگی روزمره‌شان دیده شود. گفتمان دولت چهاردهم، دست‌کم در سطح گفتار رسمی، پر از واژگانی است که حس درست‌بودن می‌دهند؛ عدالت، انصاف، پرهیز از رانت، اصلاح سیاست‌های حمایتی و مقابله با فساد. اما هم‌زمان، تجربه زیسته خانوارها چیز دیگری روایت می‌کند؛ افزایش هزینه مسکن، فشار خوراک، بی‌ثباتی قیمت انرژی و اضطراب دائمی نسبت به فردا. این فاصله میان زبان سیاست و واقعیت معیشت، فقط یک شکاف تحلیلی نیست؛ نقطه‌ای است که اعتماد عمومی در آن ساییده می‌شود.

اگر دولت نتواند این فاصله را به رسمیت بشناسد و درباره آن شفاف سخن بگوید، حتی درست‌ترین نیت‌ها هم در ذهن جامعه به وعده‌های تکرارشونده فروکاسته می‌شوند. این یادداشت تلاش می‌کند پیش از قضاوت، منطق این مسیر را بیازماید و بپرسد آیا عدالت وعده‌دهنده‌شده قابلیت تحقق عینی دارد در زندگی روزمره مردم امروز.

پرسش محوری نتواند این فاصله را به رسمیت بشناسد و دربارۀ آن شفاف سخن بگوید، حتی درست‌ترین نیت‌ها هم در ذهن جامعه به وعده‌های تکرارشونده فروکاسته می‌شوند. این یادداشت تلاش می‌کند پیش از قضاوت، منطق این مسیر را بیازماید و بپرسد آیا عدالت وعده‌دهنده‌شده قابلیت تحقق عینی دارد در زندگی

وقتی از «حمایت» حرف می‌زنیم، معمولاً اولین تصویر، عددی است که هر ماه به حساب واریز می‌شود؛ عددی که قرار است باری را سبک کند، اما اغلب فقط بقا را ممکن می‌سازد. حالا سازمان بهزیستی می‌گوید می‌خواهد مسیر حمایت از زنان سرپرست خوار را تغییر دهد؛ از پرداخت صرف به «ارتقای خدمات». تغییری که در ظاهر، منطقی و حتی ضروری به نظر می‌رسد: سلامت جسمی و روانی، آموزش فرزندان، غربالگری، مشاوره و پیگیری. اما درست همین‌جا پرسش اصلی شکل می‌گیرد: آیا مشروط‌سازی حمایت، راهی برای توانمندسازی است یا مسیری تازه برای حذف تدریجی همان گروهی که بیش از همه به حمایت بی‌فید و شرط نیاز دارند؟

در شرایطی که تورم، هزینه آموزش، درمان و مسکن را به سطحی رسانده که حتی خانواده‌های دودرآمدی را زمین‌گیر

کرده، زن سرپرست خانواری که با یک یا چند فرزند زندگی می‌کند، پیش از هر چیز با اضطراب بقا روبه‌روست. حال اگر همان حداقل مستمری نیز به مجموعه‌ای از شروط اداری، ارجاع‌ها و استفاده اجباری از خدمات گره بخورد، خطر جابه‌جایی مسئله جدی است: از «حمایت اجتماعی» به «کنترل اجتماعی». سیاستی که اگر درست طراحی نشود، می‌تواند به جای توانمندسازی، فشار را دقیقاً بر همان

شانه‌هایی بیندازد که پیش‌تر هم زیر بار مانده‌اند. منطق رسمی بهزیستی روشن است: پول به‌تنهایی مسئله را حل نمی‌کند؛ خانواده باید به خدمات سلامت، آموزش و مشاوره وصل شود. این گزاره، روی کاغذ بی‌نقص است.

تجربه سیاست‌گذاری اجتماعی در جهان هم نشان می‌دهد که «انتقال نقدی مشروط» می‌تواند به بهبود برخی شاخص‌ها کمک کند. اما مسئله دقیقاً از جایی آغاز می‌شود که کاغذ با

واقعیت برخورد می‌کند. زن سرپرست خانواری که در حاشیه شهر، با مستمری یک تا چهار میلیون تومان زندگی می‌کند،

پیش از هر چیز با کمبود زمان، انرژی و دسترسی مواجه است. غربالگری سلامت، مراجعه به روانشناس، پیگیری تحصیل فرزند، همگی نیازمند زیرساخت، حمل‌ونقل، آگاهی و ثبات روانی‌اند؛ چیزهایی که خود سیاست حمایتی باید آن‌ها را فراهم کند، نه اینکه شرط دریافت حداقل کمک باشد. وقتی پرداخت مشروط می‌شود، رابطه دولت و شهروند تغییر می‌کند. حمایت دیگر یک حق اجتماعی نیست؛ به امتیازی بدل می‌شود که باید برایش «اثبات صلاحیت» کرد. این‌جا خطر بزرگی کمین کرده است: حذف خاموش، خانواده‌ای که از سر عدم توانایی نتواند از خدمات استفاده کند، به‌تدریج از چرخه حمایت بیرون می‌افتد. در چنین وضعی، سیاست به جای کاهش نابرابری، آن را بازتولید می‌کند؛ عده‌ها چه می‌گویند و چه را پنهان می‌کنند؟

۲۸۴ هزار زن سرپرست خانوار، عدد کوچکی نیست. این رقم،

فقط یک جامعه هدف اداری نیست؛ شبکه‌ای از زندگی‌های شکننده است که هر تصمیم سیاستی می‌تواند آن را ترمیم یا تخریب کند. مستمری‌های اعلام‌شده، حتی در بالاترین سطح، فاصله معناداری با خط فقر دارند. حال اگر همین منابع محدود نیز به شرط استفاده از خدماتی پرداخت شود که ظرفیت، کیفیت و دسترسی‌شان محل تردید است، نتیجه

چیزی جز افزایش اضطراب و بی‌اعتمادی نخواهد بود.

پایان‌بندی این بحث ساده اما تلخ است. اگر دولت واقعاً به ارتقای کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار باور دارد، باید خدمات را پیش‌فرض حمایت کند، نه شرط آن. سلامت، آموزش و مشاوره زمانی اثرگذارند که خانواده از امنیت حداقلی معیشت مطمئن باشد. حمایت مشروط، بدون زیرساخت رفاه‌گر، بیشتر شبیه انتقال مسئولیت از دولت به فرد است. و دولتی که مسئولیت را واگذار می‌کند، دیر یا زود با جامعه‌ای روبه‌رو می‌شود که دیگر چیزی برای از دست دادن ندارد.

ونزوئلا را صادر کرده و مدعی شد مادورو به همراه همسرش دستگیر شده است. این اقدام که خارج از چارچوب منشور سازمان ملل متحد صورت گرفته، تاکنون با سکوت نهادهای سازمان‌های بین‌المللی از جمله سازمان ملل، اتحادیه اروپا و رهبران کشورهای متحد واشنگتن همراه بوده است.

رویداد

حرف‌اول

معنا پیدا می‌کند.

مسئله فساد در زنجیره توزیع نیز دقیقاً در همین نقطه گره می‌خورد. تمرکز بر «افراد متخلف» ساده‌ترین روایت ممکن است، اما کم‌اثربترین آن‌هاست. فساد، در بسیاری از موارد، محصول سیاست‌های چندرنخی، قیمت‌گذاری دستوری و نبود شفافیت نهادی است. تا زمانی که این بسترها اصلاح نشوند، حذف چند مدیر یا برخوردهای نمایشی مسئله را حل نمی‌کند و انتظارات جامعه را نیز فرسوده‌تر می‌سازد. همکاری دولت و مجلس هم از همین جنس است. هم‌افزایی واقعی زمانی رخ می‌دهد که دو قوه بر سر هزینه‌های اصلاح توافق داشته باشند، نه فقط بر سر ادبیات آن. تعلیق تصمیم‌های سخت به نام «مصلحت اجتماعی»، اگرچه در کوتاه‌مدت تنش را کاهش می‌دهد، اما در بلندمدت به انباشت بحران منجر می‌شود. اصلاحات پرهزینه اگر امروز انجام نشوند، فردا با هزینه‌ای به‌مراتب سنگین‌تر بازخواهد گشت. در حوزه مسکن، پروژه‌های نمونه و محدود نمی‌توانند

جایگزین سیاست ملی شوند. هرچقدر هم که یک شهرک یا طرح خاص موفق باشد، اگر قابلیت تعمیم نداشته باشد، در حافظه عمومی به استثنا بدل می‌شود، نه قاعده. بحران مسکن نیازمند اصلاح هم‌زمان زمین، مالیات، نظام اجاره‌داری و تأمین مالی است؛ نه فقط افتتاح پروژه‌هایی که بیشتر جنبه نمادین دارند. در سازوکارهای نهادی، بیش از آنکه راه‌حل باشد، مسکن است. جامعه امروز ایران به‌خوبی می‌داند که نیت خوب، بدون سیاست درست، به نتیجه خوب ختم نمی‌شود. اگر عدالت قرار است از زبان سیاست عبور کند و به زندگی مردم برسد، باید هزینه‌اش پرداخت شود، زمان‌بندی‌اش شفاف باشد و مسئولیت پیامدهایش پذیرفته شود. در غیر این صورت، فاصله میان وعده و واقعیت هر روز بیشتر می‌شود و آنچه فرسوده می‌شود، فقط معیشت نیست؛ اعتماد است. اعتمادی که اگر از دست برود، بازسازی‌اش از هر اصلاح اقتصادی دشوارتر خواهد بود.

نگاه

طرح‌نخبه‌یابی هم‌مثل طرح‌جامع و آمایش سرزمین؛

باز هم پای کتاب بدست‌ها در میان است

سیدرضاقیض‌آبادی

با احترام به دوستان حاضر، معاونین و مدیرانی که در نشست مشترک با آقای وزیر برای طرح نخبه یابی حضور داشتند از آقای وزیر سوال می کنیم اگر این بزرگواران در کار نخبه یابی تبجری داشتند الان هنوز هم آویزان ۴ تا مدیر بازنشسته سنتی نبودیم، الان وضع ورزش کشور این نبود. نخبه یابی درست انجام می‌شد الان دوتا مدیر نخبه از دل همین جماعت بیرون می آمد .

آقای وزیر؛ شما طرح آمایش سرزمین را مرور کنید، طرح جامع ورزش را مرور کنید. این‌ها طرح های پرمخارج و پر هزینه ای است که میلیاردها میلیارد بودجه ورزش را بلعینند و هیچ خروجی از آن ندیدیم. نخبه یابی هم به گنجه گوشه اتاق شما می‌خزد و تمام. نخبه ها جایی نمی روند ولی باید سیستم نخبه یابی را به گونه ای هدایت کرد که نخبه یابان کاربلد وارد عرصه شوند نه کتاب بدستان بی هنر پر مدعا... طرح نخبه یابی را بسپارید دست نخبگان واقعی و شهرستانی و آن‌ها که صادقانه و دلسوزانه استعدادیابی می کنند بدون مزد و منت و عاشقانه این کار را انجام می‌دهند.

اگرچه سیستم بروکراسی اداری ورزش و حضور مدیران سفارشی و ناآشنا با مدیریت و ورزش اجازه نمی‌دهد سیستم مردمی کارش را انجام دهد نه این جریان خودشیفته و به اصطلاح کتاب به دست های دانشگاهی که خود را عقل کل می‌داند و از اول انقلاب تا امروز هیچ اثر مثبتی از خود برجای نگذاشته اند. باز هم همین طیف همیشه طلبکار از ورزش، امروز طرح نخبه یابی را ارائه داده اند تا دوباره از این خوان گسترده شاید لقمه چربی نصیب کنند! این طرح های دهان پرکن زمانی موثر واقع خواهد شد که اجازه بدهید مردان و زنان کاردان و کاربلد و عاشق کار آستین همت بالا بزنند و البته چوب لای چرخ آن‌ها نگذارند...

طرح نخبه یابی را نخبه شناسان باید انحام دهند نه آن‌ها که ادای کاربلدهای خیلی با کلاس در می آورند. دور و اطراف وزارت و کمیته المپیک همیشه پرسه می زنند و منتظر فرصتی اند که باز خود را به ورزش تحمیل کنند؛ لطفا مراقب باشید و گول ظاهر این طیف را نخورید.

بین‌الملل

«مورالس»: ترامپ هیتلرِ زمانه است

رئیس‌جمهور پیشین بولیوی همچنین از کشورهای جهان خواست با کنار گذاشتن سکوت و مماشات، متحد شوند و ترامپ و هم‌پیمانانش را به‌دلیل ارتکاب «جنایات نسل‌کشی» در چندین کشور، به دیوان کیفری بین‌المللی معرفی کنند.

مورالس در ادامه تصریح کرد: سکوت و همدستی کافی است؛ جهان باید در برابر «هیتلر جدیدی» که به‌دنبال نابودی میلیون‌ها انسان است، ایستادگی کند.

این اظهارات پس از آن بیان شد که آمریکا امروز اقدام به تجاوز به خاک ونزوئلا کرد.

دولت ونزوئلا نیز در اولین واکنش رسمی خود به این تحولات، ضمن محکومیت شدید تجاوز نظامی آمریکا به خاک این کشور، اعلام کرد که «تمام کشور باید برای شکست این تجاوز امپریالیستی بسیج شود».

گسترده علیه ملت‌ها متهم کرد و خواستار اتحاد جهانی برای محاکمه او و متدانش شد.

«وو مورالس» رئیس‌جمهور پیشین بولیوی با انتقاد شدید از سیاست‌های «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا، او را «هیتلر زمانه» توصیف کرد و گفت که ترامپ با تکیه بر قدرت نظامی، به کشورهای مختلف یورش می‌برد، می‌کشد و غارت می‌کند.

مورالس افزود که تجاوزگری ترامپ ریشه در طمع برای دستیابی به منابع طبیعی، نفرت‌پرگانی و تخریب چهره ملت‌ها و رهبران مستقل دارد و این اقدامات بدون هیچ بازاندازی ادامه یافته است.

وی تأکید کرد که شهروندان آمریکایی باید نخستین کسانی باشند که ترامپ را به‌دلیل هدر دادن میلیاردها دلار از پول مالیات‌دهندگان مورد بازخواست قرار می‌دهند.

رئیس‌جمهور پیشین بولیوی با لحنی تند، رئیس جمهور آمریکا را به ارتکاب جنایات

«کوبا»: حملهٔ تروریستی آمریکا به ونزوئلا تعرض به منطقه صلح است

نکرده است».

این واکنش‌های تند مقامات عالی‌رتبه کوبا در حالی صورت می‌گیرد که گزارش‌ها از وقوع انفجارهای مهیب در کاراکاس و پرواز جنگنده‌ها بر فراز پایتخت ونزوئلا حکایت دارد.

دولت ونزوئلا نیز در اولین واکنش رسمی خود به این تحولات، ضمن محکومیت شدید تجاوز نظامی آمریکا به خاک این کشور، اعلام کرد که «تمام کشور باید برای شکست این تجاوز امپریالیستی بسیج شود».

خارجۀ کوبا نیز در پیامی، تجاوز نظامی جاری آمریکا را به شدت محکوم کرد و آن را «اقدامی بزدلانه» دانست.

رودریگز در پیام خود که در شبکه اجتماعی «ایکس» منتشر شده است، تصریح کرد: «ما تجاوز نظامی جاری آمریکا علیه ونزوئلا را به شدت محکوم می‌کنیم. بمباران‌ها و اقدامات نظامی علیه کاراکاس و سایر نقاط این کشور، همبستگی کامل هاوانا با کاراکاس تأکید کرد. به ایالات متحده و نه به هیچ کشور دیگری تجاوز

رودریگز در پیام خود که در شبکه اجتماعی «ایکس» منتشر شده است، تصریح کرد: «ما تجاوز نظامی جاری آمریکا علیه ونزوئلا را به شدت محکوم می‌کنیم. بمباران‌ها و اقدامات نظامی علیه کاراکاس و سایر نقاط این کشور، اقداماتی بزدلانه علیه ملتی است که نه به ایالات متحده و نه به هیچ کشور دیگری تجاوز نکرده است».

یکشنبه ۱۴ دی ۱۴۰۴ شمارگان ۱۹۷۲

با تداوم فشار بر منابع درمانی کشور؛ پزشک خانواده، آخرین فرصت برای بازسازی اعتماد عمومی

ایمان روزیهایی

سال‌هاست هر بار نام «پزشک خانواده» به میان می‌آید، وعده‌ای آشنا در ذهن جامعه زنده می‌شود؛ وعده‌ای که قرار بود نظم را به نظام سلامت برگرداند، هزینه‌ها را مهار کند و رابطه بیمار و درمان را انسانی‌تر سازد. با این حال، آنچه در عمل تجربه شده، بیشتر تعلیق بوده تا اجرا! طرحی که میان سخنرانی‌ها، جلسات پیگیری و اجرای‌های آزمایشی معلق مانده و هنوز به نقطه‌ای نرسیده که مردم آن را در زندگی روزمره لمس کنند. تأکید دوباره رئیس‌جمهور بر اجرای دقیق پزشک خانواده و نظام ارجاع، یادآور همین شکاف زمَن است؛ شکافی میان سیاست اعلامی و واقعیت میدان. نظام سلامت ایران، زیر فشار تورم، کمبود منابع، فرسودگی نیروی انسانی و انتظارات فزاینده اجتماعی، بیش از هر زمان دیگری نیازمند یک منطق سالم‌دهنده است. پزشک خانواده، روی کاغذ، همین منطق را وعده می‌دهد؛ توزیع عقلانی منابع، اولویت دادن به پیشگیری، مهار مراجعات غیرضرور و بازسازی اعتماد عمومی. اما تجربه سال‌های گذشته نشان داده که صرف تأکید سیاسی، بدون بازآرایی واقعی ساختارها، تغییر رفتار سازمانی و اقناع اجتماعی، نه کیفیت خدمات را بالا می‌برد و نه سرمایه اجتماعی را ترمیم می‌کند. پرسش اصلی امروز معطوف به «پزشک خانواده خوب است یا بد» نیست؛ این است که آیا نظام سلامت توان و اراده عبور از چرخه وعده‌دلدن و اجرا نکردن را دارد یا نه.

طرح پزشک خانواده، در سادترین تعریف، قرار است نقش دروازه‌بان نظام سلامت را بازی کند؛ نخستین نقطه تماس شهروند با سیستم درمان، و تصمیم‌گیر اصلی دربارۀ مسیر تشخیص، درمان یا ارجاع. این ایده تازه نیست. بیش از یک دهه است در اسناد بالادستی، برنامه‌های توسعه و اظهارات مسئولان تکرار می‌شود. آنچه تازه است، انباشت بحران‌هایی است که امروز اجرای آن را از یک انتخاب سیاستی به یک ضرورت حیاتی تبدیل کرده است. نظام سلامت ایران با رشد هزینه‌های

در راستای پاسخ به مطالبات چندساله شهروندان و با هدف افزایش ایمنی و بهبود عبور و مرور، بخشی از خیابان مالک‌اشتر در محله حصارک پایپین با اجرای تخریب در مسیر تعریض و ایمن‌سازی قرار گرفت. سرپرست منطقه ۵ شهرداری کرج، از تعریض و ایمن‌سازی بخشی از خیابان مالک‌اشتر خبر داد و گفت:

درمان، افزایش پرداخت از جیب مردم، فرسودگی کادر درمان و تمرکز منابع در نقاط خاص جغرافیایی روبه‌روست. در چنین وضعیتی، نبود نظام ارجاع فعال، به معنای هدررفت هم‌زمان منابع مالی و اعتماد عمومی است. واقعیت میدانی نشان می‌دهد بخش قابل توجهی از مراجعات تخصصی و فوق‌تخصصی، نه ناشی از نیاز واقعی پزشکی، که حاصل فقدان مسیر مشخص درمان است. بیمار، سرگردان میان مطب‌ها و مراکز تشخیصی، به‌طور مستقیم وارد پرهزینه‌ترین بخش سیستم می‌شود. نتیجه روشن است: صف‌های طولانی، نارضایتی عمومی، فشار مضاعف بر پزشکان متخصص و رشد هزینه‌هایی که هیچ تناسبی با بهبود شاخص‌های سلامت ندارند. پزشک خانواده قرار است این چرخه معیوب را قطع کند، اما تنها در صورتی که از یک عنوان اداری به یک سازوکار واقعی تبدیل شود.

اعتماد عمومی، حلقهٔ مفقودهٔ طرح

یکی از نکات کلیدی در اظهارات اخیر رئیس‌جمهور، تأکید بر مشارکت و اقناع اجتماعی است. این تأکید، ناخواسته به یک واقعیت تلخ اشاره می‌کند: بی‌اعتمادی مردم به نظام توزیع خدمات سلامت. سال‌ها تجربه دسترسی نابرابر، کیفیت متفاوت خدمات و ارجاع‌های سلیقه‌ای، باعث شده تصور غالب این باشد که عبور از مسیر رسمی، تنها راه رسیدن به درمان بهتر است. تازمانی که این ذهنیت اصلاح نشود، پزشک خانواده در بهترین حالت به یک مانع اداری تقلیل پیدا می‌کند. اقناع اجتماعی تنها با پرورشور و پیام‌رسان‌های حاصل نمی‌شود. مردم زمانی به نظام ارجاع اعتماد می‌کنند که نتیجه آن را در عمل ببینند؛ کاهش هزینه، تسریع درمان، احترام به بیمار و پاسخگویی روشن. اگر پزشک خانواده نتواند نقش حل‌کننده مسئله را ایفا کند و صرفاً به ارجاع‌دهنده تبدیل شود، طرح از درون تهی می‌شود. تجربه اجرای آزمایشی در برخی شهرستان‌ها نشان داده هرجا پزشک خانواده اختیار، زمان و پشتوانه مالی واقعی نداشته، رضایت بیماران افزایش یافته و مراجعات غیرضروری کاهش پیدا کرده است. این تجربه‌ها را زشمندند، اما تعمیق‌پذیر نیستند مگر آن‌که

آغاز فصلی تازه برای بینگ پنگ البرز با برگزاری انتخاباتی تیم ملی در کرج

شکوفایی با پایان انحصار!

*پایان یک انحصار و آغاز مدیریت تازه

این مسابقات در شرایطی برگزار شد که هیأت تنیس روی میز استان البرز ماه گذشته شاهد تغییری مهم در ساختار مدیریتی خود بود. صادق حسنونند با رأی اعضای مجمع، به‌عنوان رئیس جدید هیأت انتخاب شد؛ انتخابی که به گفته بسیاری از فعالان این رشته، نقطه پایانی بر سال‌ها اداره خانوادگی این هیأت توسط یک خانواده خاص بود.

تغییر مدیریت، انتظارات زیادی را در جامعه پینگ‌پنگ البرز ایجاد کرده و حسنونند با برگزاری موفق این مسابقات ملی، نخستین گام عملی خود را برای پاسخ به این انتظارات برداشت؛ گامی که نشان داد دوره جدید با رویکردی متفاوت و حرفه‌ای آغاز شده است.

*مزیت‌های میزبانی مسابقات ملی برای یک استان

میزبانی مسابقات ملی، مزایای متعددی برای یک شهر و استان به همراه دارد. از افزایش انگیزه ورزشکاران بومی گرفته تا جلب توجه استعدادهای نوجوان و جوان، همه و همه از پیامدهای مثبت چنین رویدادهایی است. حضور ملی‌پوشان و مربیان برجسته در البرز، فرصتی کم‌نظیر برای انتقال تجربه و دانش فنی به ورزشکاران و مربیان محلی فراهم کرد. علاوه بر جنبه فنی، میزبانی این رقابت‌ها موجب رونق اقتصادی، افزایش تعاملات ورزشی و تقویت جایگاه اجتماعی

این اقدام گام عملی برای رفع یکی از معضلات قدیمی عبور و مرور و افزایش ایمنی در محله حصارک پایپین است.

به گفته مهیار حسینی، این اقدام در پاسخ به مطالبات چندساله ساکنان این محله و با هدف روان‌سازی ترافیک و ارتقای ایمنی معبر انجام شده است.

دنیایک هوادار

تعریض خیابان مالک‌اشتر در منطقه ۵ کرج کلید خورد

وی توضیح داد: با پیگیری‌های مدیریت شهری و هماهنگی با دستگاه‌های خدمات‌رسان، ملک آبرسانی سابق واقع در محدوده این طرح تخریب شد تا بستر لازم برای جابه‌جایی ترانس برق و ادامه مراحل تعریض فراهم شود. سرپرست منطقه ۵ کرج با اشاره به اهمیت پروژه اظهار

اصغر قلندری

فدراسیون‌های ورزشی همواره به این ویژگی شناخته می‌شدند که فارغ از منافع صنفی، در مسیر ترویج ورزش و ارتقای سطح دانش مربیان گام بردارند؛ مربیانی که قرار است در آینده، مسئولیت آموزش و تربیت نونهالان و نوجوانان را بر عهده داشته باشند. با این حال، متأسفانه فدراسیون والیبال در سال‌های اخیر برای ارتقای سطح داوری و مربیگری، مبالغ سنگینی را از مربیان و داوران بابت شرکت در کلاس‌های ارتقا دریافت می‌کند، این روند باعث شده است که برخی مربیان، با انتقاد از میزان بالای ورودی‌ها، عطای مربیگری را به لقایش ببخشند و از والیبال فاصله بگیرند؛ تصمیمی که ریشه اصلی آن، مشکلات معیشتی، فقر و ناتوانی مالی است. در چنین شرایط اقتصادی و در میان انبوه فشارهای مالی که اغلب مربیان با آن دست‌وپنجه نرم می‌کنند، پرداخت پانزده میلیون تومان برای ارتقای مربیگری از درجه دو به یک، با کدام منطق و رضایت‌قابل توجیه است؟

آقای تقوی، از سر انصاف رفتار کنید تا گرفتار قهر و نفرین نشوید. این روزها شنیده می‌شود شمانیز از جمله رؤسای فدراسیون‌هایی هستند که گمان می‌کنند مدیریت، یعنی ایستادن پای تمام تصمیم‌های شخصی، حتی زمانی که آن تصمیم‌ها نادرست است. واقعیت این است که اغلب مربیان شهرستان‌ها، با توجه به گرانی روزافزون و دشواری معیشت، توان پرداخت ورودی پانزده میلیون تومانی کلاس مربیگری درجه یک را ندارند. البته تردیدی نیست که مربیانی هم وجود دارند که با نگاه حرفه‌ای، حاضر به پرداخت چنین مبالغی هستند و برایشان اهمیت چندانی ندارد چه میزان هزینه می‌پردازند؛

داشت: تخریب این ملک و آزادسازی مسیر، اقدامی مؤثر در راستای ارتقای ایمنی، روان‌سازی ترافیک و پاسخ به مطالبه بحق شهروندان این محله است.

جمعه

آیا دریافت پانزده میلیون تومان ورودی برای کلاس ارتقای مربیگری درجه دو به یک، تعجب‌آور نیست؟

آقای تقوی، مرهم نمی‌گذارید، دست‌کم زخم تازه نزنید

چرا که بیش از آنکه دغدغه رشد والیبال پایه و پرورش استعدادهای آینده‌دار را داشته باشند، به منافع شخصی و درآمدزایی در آکادمی‌ها و تیم‌های وابسته به باشگاه‌های اندیشند. آقای تقوی، لازم به یادآوری است که ورودی کلاس‌های مشابه در سال گذشته سه میلیون و پانصد هزار تومان بوده و امسال به پانزده میلیون تومان رسیده است. آیا این افزایش چندبرابری تعجب‌آور نیست؟ این رقم بر چه مبنای و با چه منطقی تا این اندازه افزایش یافته است؟

اغلب مربیان درجه دو در شهرستان‌ها، برخلاف مربیان شاغل در آکادمی‌ها، عملاً بیکار هستند و کوچک‌ترین منبع درآمدی ندارند. با این شرایط، این گروه از مربیان چگونه می‌توانند پانزده میلیون تومان شهریه ورودی برای شرکت در کلاس ارتقای مربیگری پرداخت کنند؟ به نظر نگارنده، فدراسیون والیبال که همواره خود را حامی مربیان، به‌ویژه مربیان شهرستان‌ها می‌داند؛ مربیانی که سازندگان آینده رده‌های پایه والیبال کشور هستند، بهتر است در میزان ورودی کلاس‌های ارتقا تجدیدنظر کنند. چنین تصمیمی می‌تواند گامی مثبت در مسیر رشد و ارتقای والیبال باشد تا مربیان با دسترسی به مقررات و دانش روز والیبال جهان، آموخته‌های خود را در میدان عمل به کار بگیرند، نه اینکه به دلیل ناتوانی در پرداخت ورودی، ناچار به کنار گذاشتن مربیگری شوند. آقای تقوی، به هیچ‌وجه شایسته نیست اکنون که در جایگاه مدیریتی یکی از پرطرفدارترین رشته‌های ورزشی کشور قرار دارید و انتظار می‌رود گره‌گشا باشید، گره‌ای تازه بر مشکلات موجود بیفزایید. یا به تعبیر روشن‌تر، حالا که مرهمی نمی‌گذارید، دست‌کم زخم تازه‌ای نزنید.

راستی، نام این میزان افزایش ورودی کلاس‌های ارتقای مربیگری در فاصله یک سال چیست؟

دیدگاه

دوش من گذاشته و تلاش می‌کنم با شفافیت و برنامه‌محوری، مسیر جدیدی را آغاز کنم. دنیای هوادار: برگزاری این مسابقات را می‌توان شروع رسمی مدیریت شما دانست؟ حسنونند: دقیقاً همین‌طور است. خواستیم از همان ابتدا نشان دهیم که به کار عملی اعتقاد داریم. این مسابقات پیام روشنی داشت: تنیس روی میز البرز وارد فصل تازه‌ای شده است. دنیای هوادار: چشم‌انداز آینده پینگ‌پنگ البرز را چگونه می‌بینید؟ حسنونند: آینده را روشن می‌بینم. با استعدادیابی، حمایت از رده‌های پایه و میزبانی رویدادهای بیشتر، می‌توانیم اتفاقات خوبی رقم بزنیم. هدف ما ساختن زیرساختی ماندگار برای سال‌های آینده است.

مجموعه اجرایی و حمایت فدراسیون، توانستیم میزبانی آبرومندی داشته باشیم. دنیای هوادار: این مسابقات نخستین رویداد ملی البرز در تنیس روی میز بود چه اهمیتی برای استان دارد؟ حسنونند: اهمیتش بسیار بالاست. میزبانی رویدادهای ملی باعث می‌شود استعدادهای بومی دیده شوند و انگیزه ورزشکاران چند برابر شود. ما می‌خواهیم البرز را به یکی از پایگاه‌های اصلی تنیس روی میز کشور تبدیل کنیم. دنیای هوادار: شما ماه گذشته به‌عنوان رئیس هیأت انتخاب شدید و این انتخاب پایان یک دوره طولانی مدیریتی بود. نگاهتان به این تغییر چیست؟

حسونند: با احترام به زحمات گذشته، معتقدم هر هیأتی نیاز به گردش مدیریتی دارد. رأی مجمع مسئولیت سنگینی روی

تنیس روی میز در استان شد؛ مسیری که می‌تواند البرز را به یکی از قطب‌های آینده این رشته تبدیل کند.

*شروعی امیدوارکننده برای آینده پینگ‌پنگ البرز

برگزاری انتخاباتی تیم ملی، به‌عنوان نخستین اقدام شاخص مدیریتی حسنونند، پیام روشنی برای جامعه ورزش داشت: مدیریت جدید به‌دنبال تحول، شفافیت و حضور مؤثر در سطح ملی است. این رویداد نشان داد که البرز نفع‌تها توان میزبانی مسابقات بزرگ را دارد، بلکه می‌تواند نقشی فعال‌تر در آینده تنیس روی میز کشور ایفا کند.

بسیاری از کارشناسان معتقدند آغاز مدیریت حسنونند با چنین رویدادی، نویدبخش روزهای خوب برای پینگ‌پنگ البرز خواهد بود؛ روزهایی که با برنامه‌ریزی، حمایت از استعدادهای پایان‌نگاه‌های محدود‌کننده گذشته، می‌تواند به شکوفایی این رشته منجر شود.

مصاحبه با صادق حسنونند رئیس هیأت تنیس روی میز

استان البرز:

دنیای هوادار: میزبانی انتخاباتی تیم ملی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

حسونند: این مسابقات برای ما بسیار مهم بود. هم از نظر فنی و هم از نظر جایگاه استان البرز. خوشبختانه با همدلی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی –فردیس (نوبت دوم)

برابر رای شماره ۱۰۳۹۳/۱۰۱۰۱۰۳۳۱۰۴۶۰۱۴۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فردیس تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای نبی الله صبورى فرزند خدامراد بشماره شناسنامه ۳۸ صادره از اراک در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۱۴۲/۵۰ مترمربع از پلاک ۲۳۶۶ فرعی از ۱۶۳ اصلی واقع در فردیس خیابان ۲۱ غربی بعد از ترانس برق کوچه اول پلاک ۴۴۱ شمالی خریداری از مالک رسمی محمود صیاد بمحضر گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول مقررات طبق مالکیت صادر خواهد شد. از قطعه ۶۰۸ تفکیکی می باشد. ۲۰۷۴۰۵۳۳
تاریخ انتشار نوبت اول: ۲۹ آذرماه ۱۴۰۴

اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان فردیس

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی

واراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی – فردیس (نوبت اول)

برابر رای شماره ۱۰۳۹۲/۱۰۱۰۱۰۳۳۱۰۴۶۰۱۴۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فردیس تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای ناصر پیمایى اصل فرزند ذوالفعلی بشماره شناسنامه ۵۱۱ صادره از تهران در شش‌دانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۲۰۷/۵۸ مترمربع از پلاک ۵۶۲ فرعی از ۱۶۳ اصلی واقع در فردیس میدان سرحدی خیابان سعدی غربی کوچه فردوسی اولین بن بست سمت راست پلاک ۱۳۵۱۹ طبقه سوم پیمایى اصل خریداری از مالک است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم، اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. از قطعه ۵۵ تفکیکی میباشد. برابر نامه اداره راه و شهرسازی بصورت بایر می باشد. ۲۰۸۵۲۱۰۲۰
تاریخ انتشار نوبت دوم:۲۹/۴/۱۴۰۴
اداره ثبت و اسناداملاک فردیس

ضربه نهایی: شوک جهانی مراکش به فوتبال

مسابقاتی که مراکش به همراه اسپانیا و پرتغال میزبان آن خواهد بود. همین موضوع می‌تواند باعث شود که یک رویداد بزرگ دیگر نیز در سال قبل از آن در خاک مراکش سازماندهی شود: جام جهانی باشگاه‌های ۲۰۲۹. طبق گزارش خبرگزاری اسپرس، مسابقاتی که برترین باشگاه‌های جهان را به چالش می‌کشد تا جانشین آخرین قهرمان یعنی چلسی را پیدا کنند، «به احتمال ۹۹ درصد» در مراکش برگزار می‌شود.

فوق ستاره والیبال جهان تغییر ملیت می‌دهد

فردیناندو دی جورجی که سال ۲۰۲۵ را با قهرمانی در منبیا و کسب عنوان مریی سال به پایان رساند، یکی از چهره‌های شاخص والیبال ایتالیا به شمار می‌رود. دی‌جورجی تاکنون دو عنوان قهرمانی جهان (۲۰۲۲ و ۲۰۲۵)، یک قهرمانی اروپا (۲۰۲۱) و یک نقره قاره‌ای (۲۰۲۳) را کسب کرده است و حالا با تمرکز بر مسابقات اروپا ۲۰۲۶ در ایتالیا و چشم‌انداز حضور در المپیک ۲۰۲۸ در لس‌آنجلس، آماده فصل جدید است.

نجرز فاتح قدیمی‌ترین دربی جهان شد

ویلفرد نانسی اکنون ۶ بازی از ۸ مسابقه خود را روی نیمکت سلطنت با باخت پشت سر گذاشته است. این مربی فرانسوی که پس از پایان دوره موقت مارتین اونیل هدایت تیم را بر عهده گرفت، اکنون در ۸ بازی، ۶ شکست را تجربه کرده است. در جریان این بازی، هزاران هوادار سلطنت در اوایل نیمه دوم ورزشگاه را ترک کردند و با متشنج شدن جو، حضور پررنگ نیروهای پلیس در اطراف نیمکت نانسی کاملاً مشهود بود.

نصف ترکیب کلباء را ایرانی‌ها گرفتند!

چهار بازیکن ایرانی کلباء در جمع ۱۱ نفر اصلی این تیم مقابل عجمان حضور دارند. در ادامه رقابت‌های هفته یازدهم لیگ برتر امارات، تیم کلباء که امیرحسین ساهلدیری، احمد نوراللهی، محمد مهدی محبی، سامان قدوس و شهریار مغاثلو را در لیست نفراتش دارد، از ساعت ۱۶:۲۵ امروز (به وقت ایران) در ورزشگاه اختصاصی باشگاه عجمان، مقابل این تیم رده هشتمی قرار می‌گیرد.

نظرآباد و حساب باز آب‌های زیرزمینی؛ دشتی که با هر لیتر آب کوچکتر می‌شود

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی - کرج (نوبت اول) برابر رای شماره ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبتی ناحیه سه کرج تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای خسرو منسومی بشناسنامه شماره ۳۰۱ صادره از تهران فرزند محمود در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای اداری در آن به مساحت ۱۸۰ مترمربع مفروز از قطعه ۲۹ تفکیکی از پلاک شماره ۶۴۹ فرعی از ۱۷۰ اصلی واقع در البرز و با خریداری از آقای حسین بختیاری در ۱۷۰ ملکیت مالک اولیه آقای نصراله مرادی تایید مینماید. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۳۰ اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی - کرج (نوبت اول) برابر رای شماره ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۶ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبتی ناحیه سه کرج تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای شمس الدین آزاد بشناسنامه شماره ۱۰۰ صادره از تهران فرزند شعبان در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای اداری در آن به مساحت ۷۴/۳۷ مترمربع مفروز از پلاک شماره ۴۵۸ فرعی از ۱۷۰ اصلی واقع در البرز و با خریداری از آقای التفات عبدالله زاده با مالکیت مالک اولیه آقای احد خابازک که توسط احدی از ورژنه وی خانم فاطمه خابازک منتقل گردیده تایید مینماید. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۳۰ اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه سه کرج
---	---